

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼ Ք

Ի ՄԱՀ

Պ Օ Ղ Ա Ս Ի Մ Ի Ս Փ Ճ Ե Ա Ն

«Եւ աւերակներն անգամ հետք մը չ'են
թողած».

Մարդիկ Բարելոնի աշտարակն կը կանգ-
նէին — թերևս Էյֆէլի բարձրութեան իսկ
չի հասած — լեզուներն կը շփոթին, զիրար
չեն հասկնար : Հնար էր ուրեմն եթէ
մէկ լեզու խօսէին՝ կարենային ի կատար
հանել ձեռնարկներն :

Եւ որչափ անգամներ, մենութեանս մէջ
մանաւանդ, և ես փորձած եմ՝ մեծազան-
գուած պաղ մարմարներ, ցուրտ քարեր,
կարծր աղիւսներ՝ իրարու վրայ դիզել
բարձրել վերանալ, նե ի հե ելեէջել...
ժամերու, օրերու մէջ, նոյն իսկ վայրկենի
մը մէջ շատ աւելի բարձրացնել չէնցը :

Սակայն, զագաթն, կատարն երէք կա-
րող չեղայ համեմատութեան մէջ տեսնել:
Կը խառնակին և իմ խորհուրդներս ու
մտածումներս և ալ չեն հնազանդիր կա-
մացս. և իրենցմով իսկ կերտած այս աշ-
տարակներս նոյն իսկ իրենց են դարձեալ,
որ մին միւսին զրած վէմի՞ մին կողէն,
միւսն հիմէն կը քալեն... և կուրծքին վրայ
կը վլին...

*

Տեսայ հրարուխին այրելն, տեսայ ծո-
վուն պատուին:

Հո՞ն անդղին խորն, հո՞ն կրակին սիրտն
նետեցի՝ խեղճելու, այրելու համար՝ այն
ամեն իրարու ներհակ, անբնական, ան-
համոզելի, անըմբոնելի և անջատ թեր-
թերու վրայ զրուածներ, թերթեր, որոց
մին կիսաւարտ, միւսն հազիւ սկսած, սա
ամրող գիրց մը, նա հազիւ բառ մը կը
պարունակէ:

Մերթ տիրեցայ, զջացի ըրածիս, որ
պիտի խեղճուին, այրին... և մերթ գհու-
թիւն մը, թեթեռութիւն մը զգացի հոգույս
մէջ՝ այսպէս ընելուս :

Կը տեսնեմ զահավէտ ալիքներ կը յար-

թիֆլիզի հայոց Ծնայնագործական Ըն-
կերութիւնը և այլը: Խակ բուռն համակ-
րանք յայտնած են այս Հանդէսին կով-
կասեան կայսերական Թիվզատնեսական
Ընկերութիւնը, Ռուս—կայսերական Գիւ-
ղատնտեսական Թոչնապահութեան Ընկե-
րութեան Թիֆլիզու բաժանմունքը, կով-
կասեան Պողարուծական ընկերութիւնը և
ուրիշներ:

Եւ իրաւցնէ պէտք է նկատել որ այս
օրուան օրս «Գիւղատնեսու» պատուարեր
թերթ մ'է և պիտի մեայ Թիֆլիզի և ամ-
բողջ Հայութեան, ու մենց չենք կրնար
չմաղթել այսպիսի թերթի մը անզուլ յա-
րաւառութիւն՝ զրած նպատակին լիովին
հասնելու համար:

Հ. Դ. Տ.

ՏՐԱՊԻԶՈՒՆԻ ՆՈՐ ԹԵՐԹԸ

Տարույն Ապրիլ 8/21ին լոյս տեսաւ
Ծրապիզն Խարիսի թերթը, որ պիտի
հրատարակուի շարաթը երկու անգամ: Թուրքիոյ աս վերջին վերածնութենէն՝ ա-
մենալայն չափով օգտուողները եղան Գա-
ւառները, որոնց հին ոչծիմի օրով ամենէն
աւելի լցուածն էին: Յայտնի է թէ ինչ
մեծ կոչում ու դեր ունի փրկարար յա-
ռաջդիմութեան մէջ՝ մասնաւորապէս ա-
զատ մամուլը, որ ժողովրդեան ձայն ու
թարգմանն է: — Շատանց արդէն Ծրապի-
զոնի մէջ պէտք զգացուած էր պարբերա-
կան թերթի մը, ու ժամանակին՝ նոյն իսկ
լուր ելաւ թէ «Աէր» պիտի կոչուէր ա-
նոր անունը: Ամէն ծրագրի իրագործում,
սակայն, իր զոհողութիւնները պահան ջե-
լով, այսօր կարելի չէր եղած այդպիսի
հրատարակում մը: Պոնտոսի նախլոնծայ
հայ թերթն ըլլալու պատիւը պահուած էր
«Խարիսի» ին, ծաւալլ փոքր, բայց տպա-
գրութիւնն ու թուղթը համեմատորչն մա-
քուր լրագիր մը, — գրական, հասարակա-
կան, ցաղացական: Կը հրատարակուի Հ.
Յ. Դաշնակցութեան ձեռքով՝ ու կը վայե-
լէ Խոթիհամբի համակրանքն ալ:

Ցուսալիք է թէ հասարակաց համակրան-
քին ալ արժանանայ, և իր նմանները գտնէ
նաև ուրիշ զաւառներու մէջ: